

Arkiv för: Juni [2005](#)

2005-06-30

□ 18:39:25, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Uppföljning

Efter en vecka har fortfarande ingen uppmärksammat på jobbet att jag har nya glasögon. Naturligtvis är detta inget jag heller upplyser min omgivning om. Det anmärkningsvärda är att man annars kommenterar om man klippt sig, har nya strumpor eller fått en förlovningsring på ett tidigare naket finger. Kriminalteknikerna samt Se & Hörs utsända på jobbet måste ha gått på semester.

Annars fick jag också i dag höra om min [Jonas by day/night](#). Jag sitter nu jämte alla andra lättklädda herrar på väggen (eg. väggarna) och fick i dag förfrågan om förstoring av bilden samt att jag borde vara i helfigur. Tror inte det. Annars verkar mitt tilltag vara uppskattat. Hur ska jag slå detta? Gud, vilka krav som ställs på mig...

 • [Ändra..](#)

2005-06-29

□ 17:31:59, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kan andra så kan jag

Här stäl också jag lite frågor från [Sigge](#) som jag besvarar.

1. Berätta om ögonblicket då du förstod att du skulle ägna ditt liv åt att skriva.

Att det skulle bli ett yrkesmässigt skrivande förstod jag när jag gick på gymnasiet. Innan skrev jag vid behov, typ små handellistor eller så. Däremot har jag väl knappt ännu förstått att jag även privat sedan några år skriver en massa dynga på nätet. Det bara blev så. Ett beroende.

2. Berätta om det ögonblick i ditt liv då du insåg att du inte var världens centrum.

Det är en insikt som drabbar mig i mina mörka stunder (sällan med andra ord), men jag slår sådant relativt snabbt ur hågen. Jag lever inte för andras skull; alltså är jag i min världs centrum.

3. Vad hade du för åsikt om bloggar exakt en månad innan du själv började blogga?

Begreppet blogg fanns inte. Jag är inne på mitt sjunde år där jag skriver nätdagbok. Nätdagbok är det rätta namnet för blogg som är ett slaskord för att skriva dagliga texter på nätet. Alltså hade jag ingen åsikt.

4. Hur känner du idag när du läser ditt första blogginlägg?

”Hur har jag kunnat slösa bort så mycket tid framför datorn”.

5. Känner du att du hittat en fungerande gräns för hur privat du vill vara i din blogg? Eller tänjs den gränsen hela tiden?

Jag försöker begränsa mig så att jag inte i mina texter inkluderar namngivna personer såvida de inte är andra

nättagbokare. Hänsyn mer mot andra – själv bjuder jag gärna på mig själv.

6. Skulle du kunna tänka dig att överge allt annat skrivande och bara skriva blogg, om din blogg rent teoretiskt blev lika läst?

Annat skrivande? Vilket annat skrivande?

7. Om din blogg bara kunde läsas av fem personer i världen, vilka skulle det då vara?

Jag har under mina år inte haft någon målgrupp, så varför då plötsligt peka ut någon att tvinga läsa mig?

8. Händer det att du står inför frågan: Ska jag skriva om detta tema i bloggen eller i en artikel/roman?

Nej. Det är bättre att skriva allt på nätet om man vill bli publicerad. På nätet finns åtminstone möjligheten att bli läst och inte hamna i dokumentförstöraren hos något bokförlag.

9. I vilken utsträckning funderar du på vad du skrivit i din blogg och på vad du ska skriva närmast i din blogg?

Så beräknande är jag inte. Då kunde jag lika gärna inkludera att fundera ut hur vi ska ockupera Åland.

10. Vad tycker dina närstående om att du har börjat blogga?

Av någon mystisk anledning är de emellanåt stolta samtidigt som de förfasar sig när de hör andra berätta om vad jag skrivit. För de (mina föräldrar) läser inte och har inte tillgång till datorer.

11. Tror du att du fortfarande skriver blogg om två år?

Absolut. Det finns en risk att jobbet hindrar mig, men då återuppstår jag anonym någon annanstans. Skrev jag inte något om beroende längre upp?

12. Hur tror du att din blogg har förändrats om två år?

Samma dynga som tidigare.

13. Hur många andra bloggar besöker du kontinuerligt? Nämn fem favoriter och förklara kort varför du återvänder till dem.

Okej, nu kommer ett stort erkännande – jag läser inte andra dagbokare kontinuerligt. Åtminstone inte dagligen. Ett tag läste jag 53 varje dag, men numera hinner jag knappt skriva mina egna texter.

14. Skulle det vara svårt att sluta blogga nu? Varför?

Jag har fyllt väldigt mycket tid med att skriva dagbok, så det skulle kännas om jag slutade helt. Redan nu har jag dragit ner på nätterna till förmån av sömn och arbete. Tidigare, före näteran, var jag notorisk tv-tittare. Det kommer jag aldrig att återgå till. Så frågan är vad som händer om jag slutar skriva dagbok. Något annat måste ha kommit in i form av engagemang för att överge den tid jag just nu lägger här.

15. Några bloggande skribenter som jag skulle vilja svara på dessa frågor:

Nä, jag fann frågorna hos [Annica](#) som i sin tur stulit dem. Alltså får den som är intresserad i sin tur stjäla från mig. Återge bara ursprungskällan, så...

 • [Ändra..](#)📅 16:53:26, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Våra bästa år

Minst 20 har ramlat in här denna månad efter att ha sökt på "[Våra bästa år](#)". Jag har vid några tillfällen skrivit om att jag tycker att denna evighetsserie som går dagligen på TV3 är väldigt... rolig? Den är överdriven, löjlig och skrattretande. Just av dessa anledningar har jag följt serien nu i dryga sex år. Betoning på dryga.

Det jag har skrivit om är bl.a. kring exsvenskan Nadia Björlin som har en av rollerna i serien. Så mycket mer har jag inte återgett här. Ändå får jag små söta meddelanden där man framför till mig att jag borde visa fler avsnitt på tv. Öh, jag är inte TV3. Jag är heller inte någon sorts representant för Våra bästa år. Jag driver heller ingen fansajt för serien. Men det är gulligt att man tror så mycket om mig. Också jag ser gärna på mig själv som omnipotent, men gränsen går vid att jag inte styr över serien eller hur TV3 sänder såpan.

Däremot kan jag här offentligt ge en ordentlig känga åt översättarna till serien. Man har noll koll, kan inte engelska och slarvar enormt. Säger Hope sin makes namn, Bo, skriver man i översättningen Hope. Total förvirring, alltså. Ordet hope förväxlas också med namnet Hope. Bo skriver man i textningen ibland med Beau. Faster blir moster, farmor blir mormor, titlar läggs bort i översättningen och skrivs med tilltalsnamn - även i fall där karaktärerna omöjligt kan känna till varandras förnamn. Där finns värre exempel och allt är en konsekvens av att TV3 tar in billiga fritidsöversättare som inte ens läst skolengelska i grundskolan. Sorgligt och ett svek mot alla tittare. Samtidigt borde alla annonsörer dra tillbaka sin reklam då de är medfinansiärer till dålig kvalitet och där man indirekt tillåter att auktoriserade översättare blir arbetslösa.

Så fick jag det sagt.

Förresten. Min [nakenkupp](#) var varmt uppskattad på jobbet. Tyvärr blev det nog aldrig nakenchock.

 • [Ändra..](#)

2005-06-28

📅 20:20:55, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Vad heter blomman?

En krukväxt har hängt med mig under alla år. Den kom som ett litet frö i en annan krukväxt när jag flyttade hemifrån för, öh, 17 år sedan. Men vad heter blomman? Hemma kallade vi den för "knäppeblomman" då de små runda fröna knäppte mot parkettgolvet. En arbetskamrat kallar den för "sprätt-i-väg", av samma anledning vad gäller fröna.

Precis innan jul tog jag 10 små frön som hade landat på golvet. Alla tog sig och plantorna får nu snart delas upp. Men vad tusan heter blomman?

 [Ändra..](#)

📅 18:24:09, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kolla under madrassen

Ingen glömmer väl att alla silverfärgade 50-öringar blir ogiltiga om sex månader? Vissa sedlar blir då också ogiltiga vid årsskiftet. Märkligt nog tycker jag att informationen inte gått ut riktigt. [Riksbanken](#).

 • [Ändra..](#)📅 12:16:58, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Drar ner på takten

Tänk att få ha nypremiär av sin hemsida. Tänk att få börja om från början, rensa, rätta, flytta, ändra... Vilket jobb! Men det hade känts så uppfriskande. Äh, en annan gång. Just nu vilar jag.

 • [Ändra..](#)

2005-06-26

📅 17:51:49, Kategorier: [Blogginlägg](#)

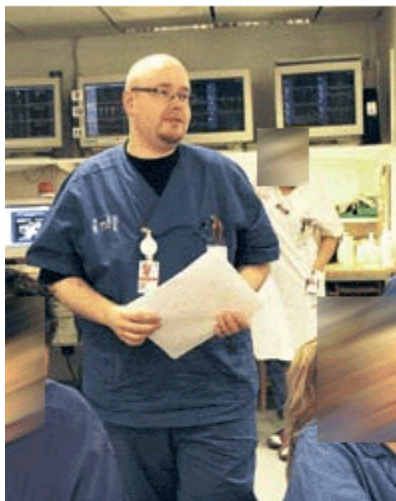
Ont ska med ont fördrivas?

Mastodontveckan inklusive midsommarhelgen är nu avklarad. Sex arbetsdagar och 50 timmar senare kan jag pusta ut. Trött är förnamnet. Jag ska ju jobba i genomsnitt 30 timmar per vecka, så det är klart att det känns. Bra. Det känns bra. Av någon anledning känner man sig alltid duktig efter avklarad uppdrag.

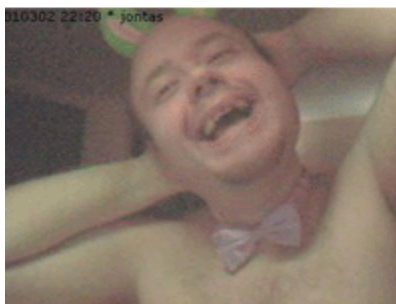
Men jag måste erkänna att de sista dagarna varit enormt sega. Jag har mest suttit av tiden eftersom jag tömde tre avdelningar på arbete och sedan inte haft något att göra efter fredagen. Jo. En sak...

I det rum jag satt och arbetade i under midsommarhelgen, är inte det rum där jag brukar sitta. Kollegorna, vars rum jag alltså lånade, har tapetserat anslagstavlorna med halvnakna karlar som visar inoljade och svällande rumpor, överarmar och lår där magarna minst av allt är svällande. Jag fick mindervärdeskomplex. På mig är det bara magen som sväller och oljan är flott på nätbrynjan, typ. Därför skapade jag följande som jag skrev ut och satte ovanpå en naken Anton Körberg:

JONAS BY DAY

JONAS BY NIGHT

(Jag vill också vara ett objekt)

Jag är elak men kände mig provocerad till det. Reaktionen får jag först på onsdag när jag åter gästspelar på jobbet. Hoppas de förstår att jag inte tar det hela på allvar...

 • [Ändra..](#)

2005-06-24

□ 17:06:46, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jag som inte har lokalsinne... (men lokalkännedom)

Jag kan svära på att sedan jag började skriva om att jag är en Jontas-navigering (ungefär som en GPS-navigering) för flärdtjänsten, så har det blivit mer en daglig regel än ett undantag. Antingen har alla taxichaufförer i Göteborg unisont drabbats av amnesi vad gäller lokalkännedom, eller så har väldigt många nya chaufförer börjat de senaste veckorna.

Ibland kan chaufförerna ta sig mellan punkt A och punkt B, men inte den närmsta vägen. Kör de taxi med taxametern påslagen kan jag förstå att de tar omvägar, då det betyder mera inkomst för dem. När de kör flärdtjänst gäller det att köra kortast möjliga vägen då man har ont om tid men också får mer betalt desto fler flärdtjänstresor de hinner med under sitt körpass. Det där med kortast färdväg - det verkar ingen chaufför känna till. Yrkesskada?

Jag tror att jag skäms lite över hur vissa fått taxikort beviljat. Kanske för att jag kommer från en stor taxisläkt där alla (utom jag) kört taxi. Jag skäms för ”vår” skull. Det är inte konstigt att taxirörelsen fått dåligt rykte och det är inte konstigt att det gick utför när taxiverksamheten avreglerades (på 90-talet?). Var är de seriösa taxibolagen?

Vilket påminner mig... Häromdagen blev jag nästan ”inkastad” i en taxi. Här finns ett taxibolag som gör allt för att likna det största och det mest seriösa, men som är dess motsats. Jag klarade mig genom att säga ”färdtjänst”. Där förlorade de 800 kr (en vanlig taxi hade kostat cirka 150 kr – om jag inte haft flärdtjänst).

Midsommarafton? Självklart firar jag inte sådant. Istället var jag en kamrat, offrade mig (?) och ställde upp och jobbar hela långa midsommarhelgen. Men till alla er andra; en trevlig midsommar!

 • [Ändra..](#)

2005-06-23

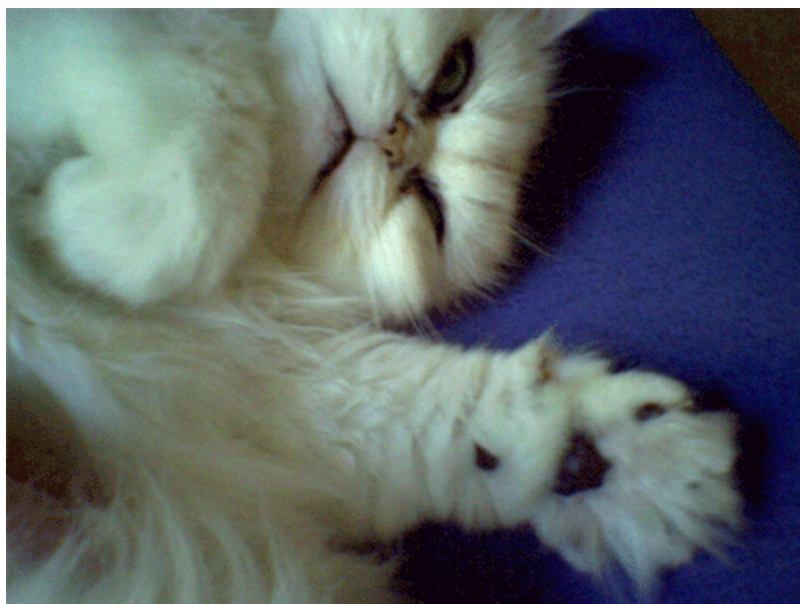
□ 19:28:36, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Svarttass

Min darling...

De flesta katter har rosa trampdynor. Inte min. Hon har mörkbruna trampdynor. Hur skulle det annars sett ut?! Rosa trampdynor och vit päls skär sig färgmässigt. Nej, då är det snyggare med brunt och vitt. Min misse är modemedveten och har klass!

 • [Ändra..](#)

🕒 13:31:09, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Nästan men inte riktigt

Intagen. Eller antagen??

Gymnasieintagningen klar idag

Den definitiva intagningen till gymnasieskolan är nu klar och drygt 11 000 elever får sina besked med

Källa: [GP](#)

 • [Ändra..](#)

🕒 07:33:58, Kategorier: [Blogginlägg](#)

För mycket ledighet?

Om fem veckor går jag på semester. När jag räknade på det hela fick jag stora skälvan. Jag har inte planerat för någonting och ska vara ledig i hela 31 dagar. Jag ska inte resa (tack och lov), har inga direkta fritidsintressen (eller har jag?) och tycker inte om sommar och sol. Vad ska jag göra på min semester?

Ja, jo... Eftersom jag inte får någon ersättare under min ledighet, kommer jag att oroa mig fördärvad eftersom det kommer att vara kaos när jag kommer tillbaka. Så någon vila kommer det inte att bli under eller efter min semester. Dessutom är det mycket redan nu när andra har semester. Trots att jag själv inte får någon ersättare, är jag just nu ersättare åt fyra heltider förutom att jag har mitt eget arbete att sköta. Hur var det nu med logik igen?

Det som skrämmer är att jag fick så lång semester. Jag är inte van vid det. Att det råkade bli 31 dagar beror på att jag tar 18 semesterdagar. Mellanskillnaden, 13 dagar, är mitt ordinarie arbetsschemas fridagar.

 • [Ändra..](#)

2005-06-22

□ 22:00:04, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Glasögonskavalkad

I dag hämtade jag mina nya glasögon. De känns riktigt bra och jag är nöjd. Det som känns mest fantastiskt är att jag just nu inte kan se bättre än vad jag gör. Bågen är i svart silver, eller hur man ska beskriva det hela. *Bild nedan.*

För två år sedan köpte jag ett par glasögon som jag förmodligen inte använt totalt en vecka ens. De är hemska. Glasen är i plast och trots antireflex blir jag ständigt bländad av allt ljuset som faller in från sidorna. *Bild nedan.*

Under sex år har jag istället använt ett par som påminner mycket om mitt senaste nyförvärv. Inget slår mineralglas med antireflex. Styrkan är bra i dessa glasögon, men de marinblå bågarna börjar spricka. *Bild nedan.*

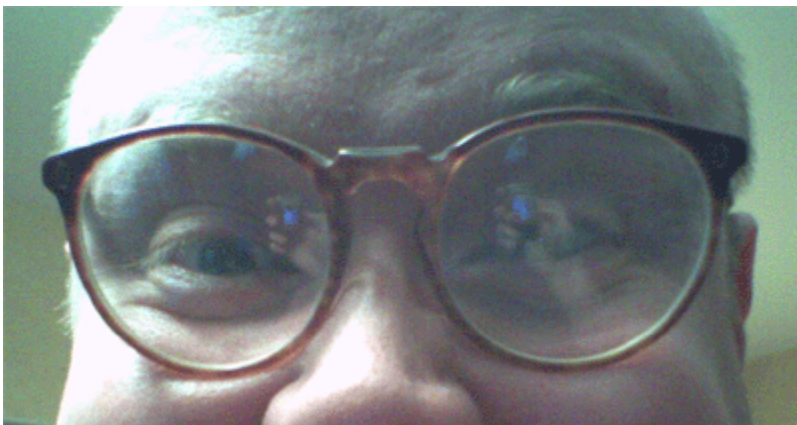
Mina favoritbågar – grön metallic. Modellen är väl okej men färgen ute. Jag tyckte de var tuffa. *Bild nedan.*

Åttakantiga glas? Bågarna är lepopardmönstrade/grafitgrå. Glasen mörknar i solljus och de var väldigt bra med tanke på att jag får migrän av starkt solljus. Numera vägrar optikerna att ge mig dessa specialbehandlade glas då de säger att det inte matchar färgerna på de bågar jag väljer. *Bild nedan.*

Mina första glasögon. Obehandlade plastglas, stooora oxblodsfärgade bågar och som jag skaffade som 19-åring. Visst är de underbara? Kan någon förstå att tio år tidigare var glasögon dubbelt så stora som dessa? *Bild nedan.*

Det enda som är tråkigt med mina nya glasögon (sjätte i ordningen) är att ingen kommer att märka att jag köpt nya. Då jag fram tills i dag använt nr. 4 och dessa båda nästan är identiska, får jag väl basunera ut högt och tydligt om att jag är så nöjd, så nöjd. Jag är nöjd.

20:27:53, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Konfunderad

Självklart är jag väldigt besviken över att inte fått någon av de två tjänster jag sökt. Kanske jag inte borde säga så mycket om det hela med tanke på att jag sökt tjänsterna hos min nuvarande arbetsgivare och kommer att fortsätta söka tjänster då de kommer till min kännedom.

Första tjänsten hörde jag inte ett ljud ifrån, vilket är mycket märkligt. Jo, jag fick veta efter några månader att annan sökande fått tjänsten. Det som förvånade många andra kring tillsättningen, var att jag inte ens fick komma på en anställningsintervju. Förutom att jag uppfyllde alla kvalifikationer, tillhör jag underrepresenterat kön där man gärna ser manliga sökanden. Gissa hur många manliga som sökte?

Nästa tjänst blev jag kallad på anställningsintervju till. Jag visste då jag gick därifrån att jag inte skulle få tjänsten. Särskilt som då jag fick höra:

1) ”Andra är mer kvalificerade.”

Ett märkligt uttalande då inga speciella kvalifikationer krävdes och då jag uppfyllde övriga krav för tjänsten.

2) ”Du är den siste som varit på intervju.”

Ja, det märktes att de redan bestämt sig för någon annan. Jag fick ingen objektiv chans och det blev extra tydligt när jag som sista punkt för intervjun fick yttra mig (fråga, berätta, o.s.v.):

”Jag vill berätta att anledningen till min krycka beror på ms, om det är av intresse.”

Nej, det var det inte. Man ville inte veta och hade inga frågor. Vilken arbetsgivare har inte frågor vid ett sådant här uttalande? Som hur man klarat nuvarande arbetsuppgifter, hur man tänkt förlägga arbetstid, om man ser några hinder sjukdom kontra arbete – men nej. Ingenting. Beviset på att jag mest kallades för syns skull.

Jag förstår att jag inte automatiskt får en tjänst bara för att jag sökt den. Andra sökande har väl haft något som jag tydligen saknar. En överkvalifikation? Fel kön? Inte tillräckligt smal? Hälsa? Kontakter?

Det jag med säkerhet kan säga är att jag inte stannar kvar på nuvarande tjänst. Jag är överkvalificerad och det ser jag som en dödssynd på arbetsmarknaden – det ska vara rätt person med rätt kompetens på rätt plats.

Jo, jag är besviken. Arg. För jag undrar vad som saknas i min CV för att jag ska kunna ta mig vidare. Värst är väl mina misstankar om diskriminering p.g.a. [kön](#) och [funktionshinder](#). För så *censur* kan det väl ändå inte vara? Samtidigt tror jag att andras undermedvetna fördomar ändå kan spela in även om personerna själva i fråga inte tror det.

PS

Det jag har i mitt bagage som manlig läkarsekreterare:

Vid första anställningsintervjun fick jag höra följande från personalsekreteraren:

- Jag ska se till att du aldrig får någon tjänst, för som manlig sekretare kan du inte vara seriös.

Det tog sex år innan jag fick fast anställning. Därför är jag så misstänksam och misstror *alla*.

2005-06-21

📅 16:11:17, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Skriv i hop

[Sär skrivning till för bannelse.](#) Seriöst företag? Menyn har dess utom olika tecken snitt. Ibland är jag över känslig, eller?

Härligt åskväder (eller åskoväder??) när jag var på jobbet i dag. Hemkommen har jag fått dra fram kissen som fortfarande timmar senare inte vågar sig fram. Det måste ha varit ett rejält knallande, för i vanliga fall bekommer inte åskan henne. Men jag tror åskan slagit i huset - hissen är ur funktion.

Vid sådana här tillfällen, då jag får dra mig uppför trapporna, önskar jag att kommunens bostadshandläggare kunde förklara för mig hur hon kan anse att jag bor handikappsanpassat? Hissen brukar vara ur funktion i cirka en vecka då reservdelar ska beställas från utland. Det är också något märklig... Varför finns inte reservdelar i Sverige hos hissfirmorna? Förutsätter man att hissarna alltid fungerar felfritt? Skulle ambulans nu behöva komma till detta tio våningshus, går inte baren att ta i spiraltrappan som då är för snäv.

Ibland tror jag att logik brister på alla nivåer i vårt samhälle. Ibland tror jag dessutom att jag bara är en sur gammal gubbe som gnäller på allt. Det var bättre förr. Särskilt på den tiden då vi alla var amöbor och inte hade så stora krav.

✎ • ✎ [Ändra..](#)

2005-06-20

📅 16:49:16, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Tannapregaren (=tandläkaren)

Nu har man snickrat ihop mig till det facila priset av 760 kr. Ja, min tand alltså. Tydligt var tanden uppbyggd av någon plastskit som nu gått sönder. Tandläkaren muttrade något om att där borde ha suttit en krona, men kletade ändå på ny plastmassa. Det känns väldigt bra. Jag kan äta normalt (om nu det är något att sträva efter i dessa mina bikinitider - eller nåt).

Under alla mina år hos olika tandläkare, har de skällt på mig för att jag inte använder tandtråd. I dag fick min tandläkare äntligen en aha-upplevelse då han skulle sätta metallvägg runt tanden för att bygga upp den på nytt. Denna metallavskiljare är mycket tunnare än tandtråd, men han fick inte in den mellan mina tänder. Trångt är en underdrift.

Jag har aldrig förstått tandläkarna som sagt att även om jag inte får in tandtråden så måste jag använda den. Varför? Om inte tandtråden kommer mellan tänderna - hur ska då matrester kunna fastna där? Och mycket riktigt - jag har aldrig håll mellan tänderna.

Det är det här jag inte tycker om riktigt. Jag har aldrig håll i tänderna (längre; det är typ sju år sedan?) men gamla plomber går sönder, tänderna smulas sönder och rotfyllningar krävs. Okej, det är väl bra att jag då inte också har håll, men det är så tröttsamt att där ändå är så mycket som måste göras trots att jag inte har håll.

I övrigt har det varit en arbetsdag. Väldigt intetsägande; ungefär lika intetsägande som att jag varit hos tandläkaren. Who cares?

✎ • ✎ [Ändra..](#)

2005-06-19

📅 22:07:15, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Falleri, fallera, faller ur.

En lugn helg avslutas med att jag tappar en tand. Usch. Det betyder kostnad. Undrar om jag får tag i min tandläkare i morgon.

 • [Ändra..](#)

2005-06-17

📅 18:00:51, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Ditt och datt

En applåd till [befogad kritik](#). Dock håller jag inte med sista stycket - Lundell... *fnys*

I dag gick flyttlasset. [*saknar*](#)

Kissen fräste mot ömma modern i dag.

 • [Ändra..](#)

2005-06-16

📅 12:46:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jontas-navigering istället för GPS/kartbok

Stressad var jag. Flärdtjänsten var försenad med en kvart och jag hade en tid hos optikern att passa. När bilen väl kom förklarade chauffören att han kört fel och inte hittat till mig. I bilen satt redan en medpassagerare.

Nu trodde jag i min enfald att det var raka vägen till optikern eftersom det redan från början var snålt med tid inräknat av flärdtjänsten. Icke! Vi skulle hämta en till.

- Vet du var Hallegatan ligger? sa chauffören till mig.
- Ja, du kör raka vägen till Vågmästarplatsen svänger till höger vid polisstationen, förbi Kvilletorget, in på Brämaregatan och till höger och då är vi på Hallegatan.
- Kan du visa? säger chauffören **och kastar över taxikartboken i mitt knä!**

Klart jag kunde visa, men vad hjälpte det? Sedan fick jag ändå sitta och säga "höger, rakt fram, höger, rakt fram". Aldrig i livet trodde jag att det var en passagerares plikt att göra en taxichaufförs arbete för att hitta en tredje medpassagerare. Och jag hade rätt i min beskrivning av var gatan ligger. Trots allt var jag där och lämnade en medpassagerare för tre vintrar sedan.

Detta var ett annat taxibolag och inte Taxi *nuffranuffranuffra*. Ändå verkar det ha spridit sig att jag är bättre än GPS?

Jag hann till optikern (jag var vägvisare hela vägen - undrar om han resten av dagen irrar runt i Göteborg för att

släppa av sina två andra passagerare) och jag får nya glasögon om en vecka.

Flärdtjänst hem från optikern. Den här chauffören hade också svårt att hitta trots att tanten i baksätet försökte beskriva vägen, vilket hon hade svårt att göra. Jag höll tyst. Jag tänkte att jag kunde upplysa dem om vi råkat passera en gata vi skulle in på. Det behövde jag aldrig och jag kom lyckligt (välbehållen - endast psykiska men) hem. Strax kommer ömma modern om inga nya [gasläckor](#) uppstår.

PS

Chuaffören i nöd kunde inte tacka mig nog för min hjälp. Här visades sann tacksamhet. Äntligen.

 • [Ändra..](#)

2005-06-15

🕒 22:38:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Varför förtidspensionärerna förblir förtidspensionärer

[Aftonbladet:](#)

540000 svenskar nu förtidspensionerade
10 procent av den arbetsföra befolkningen

I artikeln samt i den lilla faktarutan står följande:

Riksrevisionen konstaterar att möjligheten att ha förtidspensionen vilande ett tag för att pröva att arbeta har utnyttjats dåligt.

Självklart. Jag har sagt det tidigare och samma sak gäller fortfarande. Själv fick jag 25 % förtidspension för tre år sedan. Min heltidstjänst skrevs då ner till 75 % p.g.a. pensionen. Det innebär att 1) jag har rätt att arbeta heltid och låta pensionen vara vilande, samt 2) inte har rätt att arbeta heltid då min tjänst skrivits ner av arbetsgivaren. Jag kan ju inte ha heltidstjänsten kvar samtidigt som jag är pensionär 25 %. Att ge tillbaka den del av tjänsten som avskrivits har inte arbetsgivaren skyldighet att göra.

Är det konstigt att många inte ens försöker jobba heltid? Byråkratin sätter käppar i hjulet. Alternativet för den som då vill ha vilande pension för att arbeta, är att skriva in sig hos arbetsförmedlingen och stämpla istället för att lyfta pension. Utan att få något jobb. Som i mitt fall; vem anställer mig 25 %? Sådana tjänster finns inte. Alltså fortsätter jag att jobba 75 % och lyfta pension 25 %.

Det ser bara fint ut på pappret att säga att man har rätt att ha vilande förtidspension. Och det är därför det utnyttjas så dåligt. Det saknas förankring i verkligheten.

 • [Ändra..](#)

🕒 20:01:52, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Typ dagbok

Byte av arbetsdagar samt uttag av lite inarbetad tid, har gjort att jag nu har hela fyra dagars ledighet. Ömma modern kommer. Igen.

För drygt två år sedan fick jag nya glasögon som jag sedan bara avskytt och inte använt. Istället har jag haft mina gamla glasögon från 1999 där bågarna är slitna och spruckna. I morgon ska jag till optikern.

Arbetsdagen har varit lång så det fick bli en kortis. Fler kortisar blir det kommande dagar.

 • [Ändra..](#)

2005-06-14

🕒 18:26:03, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Reflexioner och reflex

I några dagar har jag känt ett sug. Ett begär. Läsk med smak av blodapelsin. Till min lycka fann jag detta på Pressbyrån i dag varför jag kastade mig över den (lemonaden - inte någon expedit eller så). Det var sista flaskan. Fler än jag som haft begär? Det enda som gjorde mig något konfunderad, var texten på etiketten. "Äkta fruktkött". Vad ska det betyda? Att det tidigare var falskt fruktkött? Någon kom för nära med fingrarna i apelsinpressen?

Lika galet tycker jag att det låter med "utan riktigt socker". Artificiellt socker, med andra ord. Och sött som bara den. Med eller utan socker, är det mesta ändå alltför sött.

Ännu en lugn dag och det tackar vi för. Migrän i går, så en lugn arbetsdag tackar jag inte nej till vid sådana tillfällen. Av någon anledning är jag som mest energisk dagen efter ett migränanfall. Sist var jag duktigare än hämndtjänsten till att städa. Migrän är min superkraft. Åtminstone dagen efter.

Jag skrev för någon dag sedan om att flärdtjänsten har Jontas-navigering. Från och med i dag tog jag också över som chaufför. Chauffören hoppade glatt ur bilen för att knuffa in en tant i bilen och det var då det hände. Bilen stod uppe på en brant backe och bilen började rulla. Fort. Det var här min dagen efter migrän-superkraft trädde in samt gjorde mig till chaufför-stand in. Precis innan bilen kraschade in i andra bilar drog jag till handbromsen.

Ett tack? En kommentar? Nä... Vi har väl lärt oss vid det här laget att det inte ingår i den service jag betalar för? Dessutom har jag tidigare fått hjälpa chaufförer som inte klarat av att hissa/sänka ramp till rullstolsbussar.

En tanke till... Tänk om jag 1) inte haft någon kännedom om bilar eller 2) inte haft tillstånd att alltid sitta fram eller 3) en äldre starkt fysiskt eller psykiskt begränsad person suttit fram? Hur hade det då gått med bilen som kom i rullning?

Jag är rädd varje dag. Särskilt de dagar jag inte haft migrän dagen före. Super-Jontas...

 • [Ändra..](#)

2005-06-13

🕒 20:43:08, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Förfall

När mormor och morfar gifte sig, bodde de först i en egen del av mormors föräldrahem. Mormor och morfars första son föddes 1936 men det var inte förrän 1947 som morfar kunde bygga ett eget hem åt familjen. Det blev några hundra meter bort och tomten var väldigt stor. Jag är inte helt säker på det här, men jag tror att morfar fick tomten förmånligt genom Maltesholms slott där han jobbade som någon slags skogsförman. Tomten låg på ägorna av Maltesholms slott, uppe på Linderödsåsen i Skåne.

Huset morfar byggde var enkelt. Två våningar och med en källare. En bit från huset byggdes ett skjul (senare garage) som också inkluderade hönsgård och utedass. Trädgården låg i flera etage. En konstgjord sjö med en liten

ö hamnade på ängen, som också tillhörde morfars ägor. Mormor var sömmerska hemma och såg till att morfars ritning ändrades något. Köket skulle ligga på framsidan av huset för att mormor skulle kunna se vem som kom på landsvägen. Ursprungsplanen var att köket skulle ligga på baksidan med utsikt över utedasset.

Huset fick en vit träfasad. Nedanför köksfönstret placerades utemöbler i trädgården med utsikt över landsvägen. Blomsterprakten i rabatterna var vida omtalat, kanske mest för att alla etagekonstruktioner av trädgården utmärkte sig. Morfar, som jobbade i skogen hela dagarna, skötte både grönsaksland och trädgårdAR med alla blommor. Dessutom såg han till att de fem barnen, som det kom till att bli, kom upp varje morgon, åt frukost, klädde sig och gick till skolan. Vid lunchtid, när huset i övrigt var tomt, tog sig mormor ur sängen. Vad jag hört så skötte morfar allt - precis allt.

På vintrarna åkte ömma modern och hennes syskon skridskor på den konstgjorda skön. På sommaren var de i Åbergen (naturområde på baksidan av huset - enbart bokskogar, djupa raviner, bäckar och vattenfall) och grillade. Man levde ett "Saltkråkanliv".

Allting förändras. Ägorna styckades av, utemöblerna flyttades till baksidan i ett nybyggt uterum. Morfar dog 1976 när han precis gått i ålderspension. Alla barnen hade redan flyttat hemifrån och mormor var ensam. Alla barn med sina nya familjer brukade hälsa på varje söndag samt de gånger åskan drog sig alltför nära. Huset byggdes om och fick toalett inne. Huset kläddes med gul plåtfasad. Hönshuset förvandlades till en hästbox åt ett barnbarn. Mormor slutade som sömmerska och tillbringade mesta tiden med trädgårdsrabatterna.

Så kom en dag 1988 då också mormor dog. Huset som morfar byggt tömdes och var plötsligt till salu. Efter 41 år skulle okända människor ta över och förvandla det till sitt eget. Bedrövligheten är sammanfattningen. Varje gång jag och släkten kört förbi har vi sett hur det förfallit. Trädgården har vuxit igen. Alla syrénhäckar har tagits bort. Uterummet har rivits. Gårdsplanen har växt igen med ogräs. Skorstenen håller på att falla sönder. Fönstren har saknat både gardiner och krukväxter men däremot varit fulla (?) av brännvinsflaskor.

Det har gjort ont att se. Mormor och morfars liv.

Nu är huset åter till salu och nu gör det lika ont att se hur det ser ut inne. Jag önskar att man bara rev eländet så jag kunde få minnas istället för att se verkligheten.

[Huset i Gräsma, cirka 3 mil från Kristianstad.](#)

 • [Ändra..](#)

2005-06-12

📅 13:04:38, Kategorier: [Blogginlägg](#)

När argumenten tryter

Både det värsta och det sämsta argumentet jag vet är när man säger saker som *"att vi inte kommit längre – det är trots allt 2005"*. Vad är det för måttstock? Till exempel har vi ännu inte jämställda löner mellan kön och likvärdiga yrken. *"Och det är ändå år 2005!"* Jaha? Och? Jag kan förstå kritiken mot att inget händer; att åren går där högre makter lovar stort och håller tunt, men vad i helskotta har nuvarande årtal med saken att göra?

Det här argumentet med årtal började komma i slutet av 1990-talet. *"Nu är det nästan år 2000 och ännu har inget hänt!"* Vad var det för något magiskt som skulle hända när vår egenuppfunna kalender slog om från 1999 till 2000? Vad är det jag missat?

De som kör med årtalsargumentationen har inga egentliga argument till förändring eller förbättring. Till det krävs mer än så. Bevis. Hållbara argument. Motargument. Kan det vara så att man är för känslomässigt styrd i vissa frågor och då greppar i tomma intet och råkar komma ihåg att vi nyligen haft vårt andra millennieskifte? Dessa

personer borde kanske gå någon grundläggande retorikkurs med argumentationslära? Det anser jag. Det är ju ändå år 2005!

 • [Ändra..](#)

2005-06-11

□ 17:51:49, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bara en tanke...

Veckotidningarna svämmas över av mat- och kakrecept. Vackert upplagda på fat, fina dukningar, läckert fotograferat.

Vem står och tillagar dessa recept egentligen? Finns det veckotidningskockar? Går maten/kakorna/tårtorna att äta? Är det nytillagat när fotografen kommer? Kastas maten? Äter någon upp det och i såfall vem?

 • [Ändra..](#)

2005-06-10

□ 20:32:58, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Två dagar

Under torsdagen blev det fem flärdtjänstresor kors och tvärs samt lite utanför. Men framför allt innebar torsdagen att jag fick en chans att ta farväl. Jag tycker inte om förändringar. Jag tycker inte om när andras flyttlass går från Göteborg till Stockholm (omvänd och felaktig destination enligt mig). Men som sagt fick jag ta farväl. Förmodligen träffas vi aldrig mer. Sheba.

Hemresan efter detta tårdrypande farväl av en sann kattdam, var jobbig. Jag delade bil med tant Aspackad och farbror Urinvägsinfektion. Kombinationen av ångor...

Flärdtjänsten var inte så mycket bättre i dag. Tant Lungvolym satt i baksätet. Hon ondgjorde sig över sjukvården där ingen ville ge henne medicin som skulle förhindra henne från att dö. Hennes lungor var ju så dåliga (de var "för små"). F*n, inte enligt min medicinska bedömning! Nej, hon skulle anmäla alla och sedan flytta till annan stad där man inte anklagade henne för att vara psyksjuk. Tja, jag rekommenderar Småland i detta fall (vissa förstår vad jag menar). Vidare förklarade detta orakel i baksätet, att damp beror på att barn tittar på biltävlingar på tv. Näpp. Hon var inte psyksjuk.

Möjligtvis var denna tant en ordentlig energitjuv, för jag fick avbryta min arbetsdag och åka hem där jag sedan sov. Och sov. Och sov. Helgen lär gå i sömnens tecken. Jag har väl inte återhämtat mig riktigt efter att ha jobbat förra helgen och hela veckan.

Usch, vad jag kommer att sakna Sheba. Tur jag har Gazzy.

 • [Ändra..](#)

2005-06-08

□ 21:19:59, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Källan till stress

Det finns inget som är så stressande som att ha flärdtjänst. Denna service ska underlätta min vardag. Ändå är det den enskilt största stressfaktor jag får dras med.

Tänk, det fanns en tid då jag tog bussen till jobbet (6½ år sedan). Det var inte så noga vilken buss jag tog, för där kom en ny efter tio minuter. Jag kunde själv styra när jag skulle gå hemifrån. Jag kunde själv styra när jag kom till jobbet. På samma sätt kunde jag styra över hur jag tog mig hem efter dagens slut. Ibland kunde jag hoppa av halvvägs hem för att gå en runda på stan och shoppa.

Nu är det andra tider. Jag är helt i flärdtjänstens våld tidsmässigt och jag har ingen som helst kontroll. Ska jag börja jobba kl. 07 kanske jag får åka hemifrån 05.55 och är framme på jobbet 06.05. Morgonen blir då stressig innan bilen kommer. Sedan blir det stressigt när jag ska hem. Oavsett hur mycket brådslande jag har som ska göras på jobbet, måste jag ett visst klockslag släppa allt för att springa till omklädningsrummet för att sedan inte missa bilen. En bil som kanske ska hämta och lämna ytterligare fem passagerare innan jag är hemma. Resan kan ta allt från 5 minuter till två timmar. Jag åker bara mellan punkt A och B.

Ibland dikterar flärdtjänsten min arbetstid. Vissa dagar får jag inte ihop min arbetstid och andra dagar tvingas jag jobba över. Jag har ingen frihet att själv styra över min arbetstid kontra fritid. Detta är så vansinnigt stressande.

Samma stress upplever jag av hämndtjänsten. De har sina arbetstider. De utför bara sådant som finns i skrivna beslut. Jag måste lägga min arbetstid efter deras arbetsschema. Också stressande.

Kommunen har idiotförklarat mig. Man har berövat min frihet trots att det är just frihet och utrymme jag ska få med dessa serviceinsatser som jag betalar så dyrt för (1 063 kr/mån).

Vem kan tänka sig denna frihetsberövelse utan att vara tvingad till det? Jag är tvingad. Av omständigheterna.

Jag har ett sjukdomstillstånd som förvärras av stress. Vilken paradox!

 • [Ändra..](#)🕒 05:27:19, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Musikrelaterade frågor

Frågor från [Larsson](#).

Hur stor datamängd på din(a) dator(er) upptas av musikfiler? alt. Hur många cd- och vinylskivor äger du?

För några dagar sedan förde jag över låtar från CD till hårddisken. 610 MB. De vinylskivor jag har kvar uppgår till cirka 100. Antal CD-skivor är omkring 250 - 300 st.

Senast inhandlade skiva?

Bodies Without Organs - Prototype

Senast spelade låt?

Anita Lindblom - Cigarettes

Nämn fem skivor som betyder mycket för dig. *Snarare betytt/jonas anmärkning.*

- George Michael - Faith
- Janet Jackson - Rythm Nation
- Macy Gray - On how life is
- Moby - Play
- Moby - 18

Nämn tre låtar som inte finns med på skivorna ovan, men som betyder mycket för dig.

- Louise Hoffsten - Dance on your grave
- Queen - Somebody to love
- Queen - I want to break free

Utse tre personer att skicka vidare frågorna till.

Pass. De som inte fått frågorna är fria att besvara dem.

 • [Ändra..](#)**2005-06-07**🕒 11:24:41, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Byråkroatien

Ofta ifrågasätter jag mig själv med anledning av alla märkliga ting jag råkar ut för. Dock börjar jag nu inse att den tungrodda byråkratin är vida spridd. Det är bara jag som ger eländet en röst som det offer jag nu är. Ändå tror jag att jag inte ens berättar hälften av mina upplevelser. Men här kommer en till...

För den som har ett minne som överstiger en bananflugas, kommer ihåg att jag var sjukskriven i början av mars (själv fick jag kontrollera när det var - minnet, ni vet). En månad senare dimper det ner ett brev från

Försäkringskassan som jag ska fylla i, vilket jag gjorde. Några veckor senare fick jag det i retur eftersom min sjukskrivningsdag inte stämde överens med arbetsgivarens "angivelsesdatum". Detta hade jag nu inte tid att ta itu med eftersom jag var stressad och på väg mot Skåne.

När jag kom hem igen hade en påminnelse från FK kommit. Jag visste att jag hade rätt men var tvungen att reda ut detta med löneförrättaren. Som jag inte fick tag i. Senare visade det sig att det berodde på pension. Människan hade gått i pension. Ersättaren skulle, enligt telefonsvararen, inte vara i tjänst på ännu en vecka. Samtidigt stod det i brevet att man skulle avskriva mitt ärende om jag inte hörde av mig före den 2 juni.

Jag fick tag i löneförrättaren den 1 juni och vi redde ut det hela. Naturligtvis hade jag rätt. Mitt sjukskrivningsdatum var det rätta. Detta fixade nu arbetsgivaren direkt med FK. Men.

I brevet från FK stod också att man ville komma i personlig kontakt med mig via telefon och det fanns ett direktnummer till handläggaren. "Bäst att ringa", tänkte jag, eftersom man dagen efter skulle avskriva mitt ärende om jag inte skickat in blanketten på nytt samt tagit kontakt med dem. Jag ringde direktnumret. Autosvar. Om etta hit och tvåa dit, men inget om hur jag skulle komma i kontakt med min handläggare. Någon hänvisning fanns inte.

Nu är det så att jag har en svår dokumenterad* allergi mot autosvar med knapptryckningar. För att inte hamna i anafylaktiskt chock, gjorde jag det enda riktiga - jag lade på luren och vägrade ringa FK igen.

Dock skickade jag iväg blanketten till FK. Igen. Tyvärr saknade jag frimärke och kunde inte posta brevet förrän i fredags, den 3 juni. Nu är det så att min brevlåda töms redan kl. 10 varför brevet inte kom med i den tömningen. Nästa gång brevlådan töms; i dag den 7 juni kl. 10.

Tror ni jag får några pengar från Försäkringskassan? Om inte får arbetsgivaren betala eftersom det var de som ställde till med de problem jag nu fått ta itu med.

Eller så är det bara jag som drabbas av sådant här.

*) Jag skrev ju om det här, alltså är det dokumenterat.

 • [Ändra..](#)

2005-06-06

□ 21:48:45, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fortsättningen om helgens flärdtjänst

Det har varit en lång helg. Dessa tre dagar då de flesta varit lediga, har jag arbetat. Och åkt flärdtjänst. Sex resor innebar fem med Taxi *nuffranuffranuffra*. Jag är, typ, imponerad...

Söndag

Jag hämtades 6.35 men vi skulle hämta en passagerare till kl. 6.45. Min medpassagerare skulle vara framme vid sin destination kl. 7.45 men vi var framme redan 6.55. Chauffören vägrade släppa av tanten före kl. 7.45 då det stod i körbeställningen att hon skulle vara framme först då. Tantens blev arg och gick ur bilen ändå. Då fick chauffören veta nästa destination - min - och vi skulle vara framme kl. 7.12. Han fick inte ekvationen att gå ihop. Varför skulle tanten lämnas före mig när jag skulle gå ur bilen halvtimmen innan henne? Tja. För att han inte kunde sitt jobb.

1) Det finns en hämttid. Sedan finns där en tid då man måste vara framme senast.

- 2) Naturligtvis tar inte resorna så lång tid; d.v.s. tiden mellan hämt- och lämntid.
- 3) Resrutten baseras på färdväg och klockslag. Det betyder också att man släpper av passagerarna när man är framme och sitter inte kvar i bilen tills "senast framme"-klockslaget inträffar.

Jag kände mig kidnappad och kvarhållen i bilen. Också jag hoppade ur bilen när jag kom till jobbet trots att det var 7 minuter kvar innan jag "fick gå ur bilen".

Måndag

Jag stod ute i morse och väntade. Då hörde jag, såg inte, hur taxin kom upp för backen mot huset - och hur den svänger in på en annan gata?! Någon minut senare hör jag hör den kommer tillbaka och kör ner för backen. En stund senare kommer den igen men stannar vid gatan den tidigare felaktigt kört in på. Plötsligt, några minuter senare, fortsätter bilen längs min gata och kommer framför huset - och kör förbi trots att jag står där med krycka (de är dåliga på matematik: flärdtjänst + krycka = plocka upp). Nå, men bilen svängde till sist in vid huset så att jag fick gå på.

I bilen satt redan en tant och hon skulle gå av före mig. Hon skulle till [Gustav Adolfs Torg](#). Chauffören var helt ställd. Han hade aldrig hört talas om detta torg. Låg det verkligen i Göteborg? Hur skulle han hitta dit?

Det är anmärkningsvärt. Alla som vistats mer än 5 minuter i Göteborg vet att Gustav Adolfs Torg ligger vid Brunnsparken (knutpunkt för spårvagnarna, mycket centralt) och Lejontrappan. Att inte en taxichaufför känner till detta är än mer anmärkningsvärt. Jag fick hjälpa chauffören genom att säga Brunnsparken. Sanslöst.

Det enda negativa med att arbeta helg, är just Taxi *nuffranuffranuffra*. Som jag berättat tidigare verkar de inte ha körkort eller ha kännedom varken om hur en bil fungerar eller hur man hittar trots GPS-navigering. De har Jontas-navigering. Tur för dem... Jag borde stå på deras avlöningslista.

PS

Nu fick jag en aha-upplevelse. [Förra veckans biltjuvar](#) som körde in på centralstationens perrong och körde på en tant, var i själva verket chaufförer från Taxi *nuffranuffranuffra* som övningskörde.

 • [Ändra..](#)

📅 18:56:56, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bloggveteraner?

Det roar mig lite när massmedia, i det här fallet Aftonbladet, skriver om "bloggtrenden" och nämner en bloggare med orden "[Han är en av Sveriges riktiga bloggveteraner. I två år har han drivit sin globaliseringsblogg.](#)" Hur skulle man då benämna mig som hållt på sedan februari 1999 och som ändå på rak arm kan nämna dussinet som hållt på längre än jag?

Jag måste säga att det är tröttsamt med detta tjtande om bloggtrender och om dess "stora" betydelse. Skitsnack! Bloggare läses av i första hand andra bloggare och innehållet gör varken till eller från samhällspolitiskt. Dock verkar vissa vilja tro det och räknar ut andra former av information - tv, radio, tidningar och människors direkta utbyte av information direkt öga mot öga. Att skriva dagbok, som bloggandet innebär, är inget världsomvälvande. Inte många kommer med egna scoop - särskilt inte som är viktiga. Nästa problem är att finna alla dessa bloggar som säger sig ha något viktigt att säga. Det är en jävligt stor höstack och nålen försvinnande liten.

Det är en märklig känsla. Jag är antiblogg och skriver blogg/dagbok. Det jag inte tycker om är på det sätt media lyfter fram vissa okända bloggar som betydelsefulla. Kvällstidningarna vet inte vad man skriver om i sammanhanget. De är så aningslösa att de startar upp den ena "bloggen" efter den andra, där krönikörerna fortsätter skriva krönikor. Dessa är till för att hånas.

Gud, så skönt det ska bli när pratat om bloggtrend är förbi.

 • [Ändra..](#)**2005-06-05**□ 21:26:03, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Otydligt

Danska språket är ett väldigt otydligt språk; ungefär som skånskan. En undersökning har visat att danska barn lär sig språket väldigt sent eftersom de inte uppfattar orden riktigt (jag finner ingen länk till detta). Samma problem hade jag med skånskan. Vad saker och ting egentligen heter har jag fått lära mig själv som vuxen. Saker jag lärt mig så här långt:

Det heter inte **pigg och nykter**. Det ska vara **pigg och nyter**.
Det heter inte (vid bröllop) **ett vårtecken**. Det ska vara **ett vårdtecken**.
Det heter inte **ka lanka**. Det ska vara **Kalle Anka**.

Det är som jag brukar säga; jag har flera handikapp. 1) Man. 2) Överviktig. 3) Närsynt. 4) Multipel skleros. 5) Skåning.

 • [Ändra..](#)□ 20:37:24, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Statistik 6

Det är dags för månadens statistik och sökord. Mycket är gammal skåpmat.

sexvideo

Som vanligt är topplaceringen vikt åt något sexrelaterat. Eftersom alla som söker sex ~~med~~ hos mig blir besvikna, kommer här en liten animerad [sexvideo](#) som kompensation. Hoppas jag är tillfredsställande...

elskoter

Det vet jag inte vad det är. En eldriven rullebör?

jontas

Mitt alias och smeknamn. Märkligt hur ett smeknamn kan vara längre än ursprungsnamnet.

service pack 2 sidan kan inte visas

Synonym och kortform: Microsoft.

magkatarr snus

Snus är gott. På jobbet kände jag i dag den ljuva doften av Göteborgs Rapé. Mmm...

webbloggar

Märkvärdiga dagböcker som plankar sånt man sett och hört i media med tillägget "jag håller med/protesterar mot".

behöver inte betala studieskulden

Lätt, det finns tre alternativ.

- 1 - Gå i ålderspension; skulden avskrivs (åtminstone med gamla CSN-lånet).
- 2 - Ha inga (vita) inkomster; återbetalningen ligger på is tills ålderspension varefter den avskrivs.
- 3 - Bli pulslös och kremerad.

blodpudding blogg journalist

Jeopardy: Vilka tre ting har för mycket utrymme i dagens samhälle och borde begränsas?

dafgård

Näringsfattig broskkost.

ekg tolkning

Varför heter det tolkning? En tolkning är fri och inget anses vara fel. Som att tolka ett konstverk. Dock är det väl kanske vanskligt i EKG-sammanhang.

Musikrelaterade sökningar:

lena philipsson naken

abc ackord text

alla flickor lyric

alla flickor utom jag mp3

caroline wennergren a different kind of love

eurovision cypern

Jag har inget att säga. Det är tröttsamt att melodifestivalen genererar så många sökningar, och totalt obegripligt, hos mig.

cia berg

Whale. Bagen. There is no orchestra.

durst sexvideo

Tänk att han kunde hålla i mobiltelefonen och spela in samtidigt som han... Eh. Jag tänkte på simultanförmågan.

dansbandslåt

En "musik"form som jag hoppas är på utdöende.

där björkarna susar

Utomhus. I blåst.

Antal besökare? Cirka 300 - 400 unika besökare per dag. Som vanligt har jag bara en sak att säga om det: Jag är förvånad över att det är så många. Förmodligen är majoriteten besökare flärdtjänst- och hämndtjänstpersonal med horn i sidan till mig som vill förfasa sig och samla material till en stämning mot mig. Så vadå? Jag har inget att förlora på att berätta sanningen ur min synvinkel.

På tal om flärdtjänst. I går bad jag en bön inför dagens resa. Väl i bilen bad jag till andra konkurrerande makter. I dag kidnappade man mig, men det är en annan historia.

 • [Ändra..](#)

2005-06-04

🕒 21:16:24, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Bildrulle

Jag blandar ihop tanterna. Det var inte [Odhnoff](#), utan [Bråkenhielm](#) som försökte backa över mig med en miljöbil 1991 vid [Önnestads folkhögskola](#). På tal om ingenting. Eller på tal om kvinnliga f.d. landshövdingar.

Det är inte bara flärdtjänstchaufförer som försöker ta livet av mig.

 • [Ändra..](#)🕒 21:03:02, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En dag med flärdtjänst

Taxi *nuffranuffranuffra* är ett märkligt bolag som ibland kör flärdtjänst. De är billigast för kommunen helger, varför dessa bilar alltid dyker upp när jag jobbar helg. Chaufförerna har inte körkort. Åtminstone är det min övertygelse om att så inte är fallet. Det märks på körstilen. Okej, andra bolags chaufförer kör väl inte heller särskilt säkert när man gasar på och gör märkliga omkörningar. Men inget slår Taxi *nuffranuffranuffra*. Chaufförerna kör som om det var radiobilar på Gröna Lund, och då pratar jag inte om polisbilar. Man svänger helt enkelt på ratten (bilen) i samma riktning som man för stunden vrider på huvudet. Dagens höjdare var att chauffören inte kunde lägga in en växel utan att det skar. Eller då han gasade för fullt utan att komma ur fläcken. Efter några försök insåg han att där fanns något som hette handbroms och som inte ska vara åtdragen. Det sista man kan begära av dessa taxichaufförer är att de hittar. Jag lyckades avstyra en omväg på cirka 5 km i dag. Ändå hade jag tur. Jag överlevde även om nackhåren fortfarande står på ända.

I morgon ska jag åka flärdtjänst. Och det är helg.

Gud som haver barnen kär, se till mig som liten... Äsch!

 • [Ändra..](#)

2005-06-03

🕒 18:51:28, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Movie star

Fred Durst använde sin mobiltelefon till att spela in vissa... öh... aktiviteter som är barnförbjudna. Själv testade jag att spela in missan med mobilen. Det gick så där. Inget ljud. Kornig bild. Och en kisse som inte var road - varken av att filmas eller leka med sitt gula måttband.

[Gazzy](#) - mp4-format, knappt 2 MB, filmens längd cirka 20 sekunder.

 • [Ändra..](#)🕒 13:46:53, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Dagens asgarv

I dag tjöt jag av skratt. Jag kiknade. Tårarna rann. Det är inte ofta jag har *så* kul.

Det var något jag läste. [SKTF-tidningen](#) intervjuade sektionschefen för hemtjänsten där jag bor.

Vision: Att hemtjänsten i Biskopsgården ska bli den bästa hemtjänsten i Sverige.

Dream on, säger jag bara. Visioner som inte genomförs är inte mycket att komma med. Eller så är man verkligen bäst i landet om man jämför med andra kommuner i landet, med tanke hur illa ställt det verkar vara överallt. Några förändringar till det bättre har jag inte fått erfara.

Senast i dag fick jag ett problem med hemtjänsten. Månadsräkningen stämmer inte. Trots att jag meddelat om uppehåll då jag var i Skåne, genom att kontakta både biståndsbedömare och hemtjänstutövar, ska jag betala. Ändå har jag följt reglerna och meddelat minst en vecka i förväg.

Förresten. Får några veckor sedan var jag nere på torget. Min f.d. "hjälp" satt full bland sina kamrater, där hon hör hemma. Nu slipper jag ha henne bakfull och stinkande hemma hos mig, då hon blivit sjukskriven (har jag hört). Är det så man "förbättrar" hemtjänsten? Man tar in kreti och pleti, tar sedan inte ansvar för sina anställda och "gör sig av med" dem?

Men tack för dagens asgarv. "Bäst i Sverige..." *fnissar*

 • [Ändra..](#)

2005-06-02

🕒 16:19:42, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En kall och regnig dag

Jag förstår hur personer 65+ inte har tid med något lugnt pensionärsliv. Ju mer tid till förfogande, desto mindre hinner man paradoxalt nog med. Jag känner samma sak och är ändå "bara" pensionär 25 %. Dock är det inte min fritid i sig som stressar – det är den faktiska tiden i arbete som krympt men där man ändå ska pressa in dubbel arbetsbörda. Det känns. Nu när jag har fridagar är jag ledbruten och har huvudvärk. Jag vet att mina fridagar är avsedda att vara vilodagar, men jag saknar ändå en fritid eller fritidssysselsättning. Dessutom ska ärenden hinnas och orkas med, vilket i dag inte står på dagordningen. Istället sitter jag och funderar på jobbet, vill dit, planerar vad som måste göras där och stressar upp mig ännu mer. Jag har inte tid att sitta sysslolös hemma. Ledbrutenheten och huvudvärken finns där oavsett vart jag befinner mig eller vad jag gör.

Jaha. Jo. Jag är uttråkad. Det är det jag ville ha sagt.

 • [Ändra..](#)

2005-06-01

🕒 19:17:59, Kategorier: [Blogginlägg](#)

FHV: plus minus noll

Jag börjar där jag slutade i går.

Citat: "Ändå tror jag inte på besöket hos företagshälsovårdsläkaren."

Flärdtjänsten, som jag nu funderar på att döpa om till droskservice, stressade mig. Trots att tiden var knapp skulle vi fiska upp fler skruviga människor innan man kunde köra mig till FHV (företagshälsovården).

- Jaha, sa chauffören. X-gatan 14 - är det höger eller vänster sida?
- Ingen aning, svarade jag. Det är första gången jag ska till adressen. Men det är väl inte den här gatan? Vi är på O-gatan.
- Nej, det är klart, säger chauffören och svänger in på en annan gata. Ja, här ska det vara. Någonstans. Här är en port. Du ska säkert in där men något gatunummer ser jag inte.
- Öh, det här kan väl inte heller vara rätt? Nu är vi på B-gatan.
- Ja, men det är hit du beställt resan.
- Nej, jag ska till X-gatan.
- Oj. Ja, så står det ju i beställningen. Jag har kört fel.
- Åh fan, ditt pittögda ålahue*!

Nja, det sista sa jag inte. För då hade han väl inte kört mig vidare. Om han hade förstått min ~~franska~~ skånska. Men han körde mig sedan nästan rätt. Tyvärr missade han några avfarter och kunde inte köra tillbaka utan krångel p.g.a. enkelriktat. Då hoppade jag ur bilen och GICK! Nån måtta på inkompetensen får det finnas. Men som det måhä jag är, tackade jag snabbt för skjutsen utan att ha kommit fram till rätt adress.

Jag hittade rätt. Kliver in genom dörren till FHV och stirrar uppför en lång brant trappa med cirka 30 trappsteg. Det gav mig lätt svindel och jag fick greppa kryckan lite hårdare för att inte falla baklänges. Och styrde stegen mot hissen. Den obefintliga hissen! Man kan säga att jag blev paff. En företagshälsovård som inte är tillgänglig för människor med sjukdom och handikapp?! För en nanosekund funderade jag på vända och gå hem igen, men jag bet ihop och drog mig upp för dessa 30 trappsteg. Det första jag ser när jag kommer upp är en skylt om att FHV jag ska till är belägen på våning 2 - 3. Efter mitt trappklättrande var jag fortfarande på entréplan! Men halleluja! Här fanns hissen!

Jag kom precis i rättan tid till mitt besök på FHV. Men doktorn var på lunch och var en kvart försenad. När doktorn äntligen kom fick jag höra att vi skulle till hennes rum - ytterligare en våning upp.

- Du kanske vill ta hissen? sa hon lite försynt och kastade menande blickar på min krycka.

- Ja, tack.

- Då springer jag upp i förväg, så kommer du efter i hissen. Säger människan och är plötsligt puts väck. Men jag steg in i hissen och tryckte för nästa våning. Ingenting hände. Den våningen jag skulle till var spärrad om man inte var personal med passerkort. Alltså ut ur hissen igen. Till trappan. Och kastar en blick uppåt. Gissa... 30. Branta. Trappsteg. Det var bara att ännu en gång dra sig upp i ledstången. Jag kom till en avsats och vad ser jag då? Ännu en trappa. Med tre trappsteg och där står doktorn och undrar varför jag inte kom i hissen.

Nå. Men mitt besök. Vad gav det? Hon var arg. Väldigt arg. Enormt arg. Upprörd. För hon kunde inte begripa vad jag hade hos henne att göra. Vill arbetsgivaren ha en bedömning av min arbetsförmåga får det ske i samarbete med en neurologisk bedömning som FHV kan koordinera. Dock är detta mycket vanskligt eftersom en sådan bedömning är färskvara för dagen då min sjukdom innebär att förutsättningarna ändras från dag till annan. Kontentan är att arbetsgivaren ska vara flexibel. Kanske inte till ytterligheter - det finns gränser, men i så fall måste man finna nytt arbete, yrke, arbetsplats, arbetsgivare, whatever.

Men jag kan citera mer från slutet av min förra anteckning när det gäller detta sista...

Något jag har lärt mig är att ingenting någonsin händer. Arbetsrehabilitering är en myt.

*) Ett ålhuvud som tittar med ögonen i kors - höjden av förolämpning i landets sydligaste delar.

• [Ändra..](#)